

TIGUTEGU

XXXIII Kiltsi Loomelaagri häälekandja

Loomelaagri lipu heiskamine 01.07.2013

Esmaspäev ehk rebaste ristimine

Elasid kord 5 tüdrukut, kellele ei meeldinud oma staatus, milleks oli olla „rebane.“ Lõpuks otsustasid nad kõik minna ja lasta end ära ristida ja tõsta staatus täieõiguslikuks laagriliseks. Esimene asi, mida nad tegema pidid oli pikale ja valulikule teele ajalehtedest raja maha ehitamine, kust kõik üle said. Mis siis, et teise korraga.

Teiseks pidid tüdrukud otsima õuest asja või asju, mis algasid nende nimetähtedega . Viimaseks jäi Nora, kes jäi selles ülesandes viimaseks. Ta sai karistuseks kõigi laagriliste nimed ära arvata ja kuna see osutus talle esimesel päeval raskeks, võisid teised rebased teda aidata. Mõneks ajaks oli see hea ajaviide, kuid mitte kahjuks kauaks.

Kolmandaks kleebiti neile otsa ette kleeplindid millele olid kirjutatud erinevad loomad. Loomadeks osutusid kass, koer, lehm, siga ja jänes. Nad pidid seisma teiste laagriliste ees ja pidid ära arvama selle looma nime, kes neile oli otsaette kirjutatud. Nad võisid kasutada ainult „kas“ küsimusi. Sellega saigi nende ristimine läbi ja nende eesmärk täidetud. Peale seda hakkasid õhtused mängud. Peale ristimist said nad ilusad oranžid tunnistused ristimise läbimise kohta. Esimene laagripäev oli veerenud õhtusse.

Ethel, Pilleriin, Nora, Triinu ja Kelli (endised rebased)

Kolmapäev ehk Spurdipäev

Kolmandal juunil 2013. issanda aastal Kiltsi mõisa XXXIII Loomelaagris, korraldas huvijuht Kati Hiir kõigile laagrilistele ühe tore spurdipäeva. Spurdipäeva kahel põhjusel: esiteks selleks, et spurdipäev oleks olnud liiga tavaline ja teiseks kõik noored soovisid spurtida.

Esimese ülesandena pidime saavutama rivi vanuselises järjekorras. Õnneks ei osutunud see meile eriti raskeks. Saada end vanuselisse järjekorda polnud raske, aga raske oli hoopis saada end rivvi. See tehtud, loendasime end kolmeks. See tähendas kolme võistkonda: #yolo;Italian Men;Never Say No To Panda ning neid võistkondi juhtisid kaptenid olid järgmised: Mariana, Enelin, Jaana. Iga võistkond sai endale ühe värvi ning just sellist värvi pesulõkse pidid nad Kiltsi Mõisa pargist koguma. Iga tiim pidi neid leidma kuus tükki. Võitis hall võistkond ehk Never Say No To Panda. Teised olid Italian Men ja kolmandad #yolo. Edasi oli vaja seada pesulõksudele kirjutatud silbid õigesse järjekorda ning leiutada õige sõna, mis oli-viinamäetigu. Sellegi võitis hall võistkond. kolmanda ülesande jaoks küsis Kati kõigilt tiimidelt:“Ma nõuana igast tiimist endale kahte vabatahtlikku.“ vabatahtlikud astusid ette ja igast tiimist ühele vabatahtlikule seoti üks kirju sall silmade ette ning anti pesulõksud kätte. Ülesanne oli joosta oma tiimi teise vabatahtlikku juurde ning kinnitada tema (riiete) külge kõik kuus pesulõksu. Jällegi võitis Never say No To Panda võistkond.

Läbida oli veel vaja viimane võistlus. Enne veel suutis Kati meid endale tsirkust tegema panna. Nimelt olime muruplatsi alguses ning muruplatsi keskel oli märgata kolme rätikut. Meie ülesanne oli läbida rada maksimaalselt kuuel rajal kuigi võistkonnas oli meid kuus. Kõik olid rätikutest möödunud. Järgmine „level“ oli läbida teekond viiel jalal siis neljal ja lõpuks kolmed. Peale „võistlust“ ütles Kati, et see oli meie kiusamiseks. Kuid siiski oli jäänud veel viimane võistlus. Igast tiimist korjati välja kolm kõige nooremast last ning võeti võistkonna kaptenid. Noorimatel seoti silmad kinni ja vaja oli vanimatel juhtida pisemaid lõppu ükshaaval. Võistlus alustati ühe vale stardiga kuid lõpetati Italian Men võiduga. Kuid lõppkokkuvõttes võitis siiski võistkond Never Say No To Panda. Võistlus lõpetati sõbralikult, kuid õhtu oli alles noor...

Andri ja Mariana

KUULUTUSED:

1. Valgesse riietatud naine otsib oma kadunud koera. Koera tunneb ära punase rebasesarnase karva järgi. koer on sõbralik, kuid kui olete jahimees siis HOIDKE EEMALE! Koera leidmisest teatada telegrammi teel Kiltsi mõisa. Leidjale tasu.

2. Otsin mõisa. Olen parimais aastais kummitus härra Krusenstern. Tunamullusel aastal aeti mind välja mulle seni koduks olnud lossist ja seepärast otsin omale uut kohta. Olen lahke loomuga ja armastan inimestega suhelda. Kipun rändama, kuid muidu olen tasane ja minu kohalolekut ei ole peaaegu et üldse märgata. Ühe kuu rendi hind ei tohiks olla liiga soolane. Ühendust saab võtta meili teel: krusensternikummitus@hotmail.ee

3. Pandid vajatud. Kiltsi XXXIII loomelaagrit on tabanud pandipõud. Terve laagri jooksul sai ära korjatud ja lunastatud vaid käputäis pante ja loomelaagri juhtkond on mures. Sellepärast otsitakse loomelaagri viimaseks päevaks (06.07.2013) lisa pante, et loomelaager ikka väärikalt lõpetada. pandid jätta laokile.

Mariana ja Britta

Õõs on Daam?

Kolmapäeva õöl, kui kell oli löönud kaksteist saabus Kati ja ta ei tulnud niisama, ikka asja pärast. Meile oli ettenähtud üks kummituslik jalutuskäik. Inimesi on alati huvitanud kõik üleloomulik, ebamaine ja salapärane. Ja kui sa oled mõisas, kus liigub kuuldusi et siin-seal on näha olnud läbipaistvaid valgeid daame ja õelaid kirikhärrasid, siis tekitab see huvi. Seda korda avanes laagrilistele eksklusiivne võimalus teha ringkäik mõisa vaimudetunnil ja vaimudejälil. Õhus oli tunda elevust ja ärevust ja natukene oli ehk õhus ka hirmu. Ees seisis midagi tundmatut. Rongkäik läks liikuma ja suunduti suurde majja. Esialgu ei hakanud silma midagi kummalist vaid vana vaikne ja pime mõis oma taastatud hiilguses ja maja hääled. Põrandakriiksud panid inimesi võpatama ja/või kaaslasel käest haarama ja siis ehk kohmetult naeratama ja seejärel valjusti oma hetkelise asjatu hirmu üle valjusti rõkkama. Huvitavamaks läks asi siis kui jõuti rõdule. seal avanes imeline vaade mõisapargile, mis oli mässitud uinutavasse rahulikku pimeduse vaikuse massi. kuid õõs oli liikumist. Rõdult kostus ahhetusi: keegi valgesse riietatu liikus pargis. Kui esimene ehmatus oli möödunud ja julgus taastunud tekkis ka retkelistele soov pargis väike tiir teha ja ehk ka tundmatu võõraga paar sõna vahetada? Seltskond suundus majast välja. Teel aga läbiti ka meie tavapärase elamine mis sedakorda kuigi tavaline ei olnud. Midagi salapärast oli seal lahti. Voodite tekid olid leidnud omale uued asukohad. Osad tekid said kiiresti tagasi vahetatud ja siis suunduti õue. Julged jooksid ees ja need, kel` natukene kõhedus põue puged hoidsid end veidi tahapoole. Korra tundus, et ehk tõesti on võimalus vestelda selle salapärase leediga, kuid kuigi seltskond julgeid daamile tormijooksu korraldasid jäi daam tabamatuks. Suunduti tagasi tuppa. Kes pettunult, kes kergendatult. Kuid ringkäik ei olnud veel lõppenud. Edasi suunduti hanerivis ja kätest kinni hoides alla pimedasse keldrisse. Nii mõnigi varvas sai kingiks mõne muhu, kuid see ei heidutanud kedagi. Keldrist leiti vaid pimedust, muhke ja tolmu. Seejärel suunduti tagasi. Retk oli läbi, kuid mitte selle õõ üllatused. Poisid, kes ühel hetkel leidsid, et nendelgi oleks aeg magama minna ja kujutlus voodis näis nii armas, ei leidnud oma voodeid enam endisest kohast. Voodid olid kadunud, need olid otsekui võluvael lennanud rõdule. See oli selle laagri kõige maagilisem õõ.

Hommikune üllatus

See oli vaikne rahulik ja ühtlase hingamisega täitunud neljapäeva hommik, kuid sellel rahul ei olnud ettenähtud kesta. hommikut lõhestas metsik kolin ja plärin. Seda müra ei põhjustanud ei keegi muu kui Tanel ja Kati. Nemad kui tervislike eluviiside austajad tahtsid, et ka laagrilised nende ütlematta heade harjumustega kaasa läheksid ja natukene hommikuvõimlemist harrastaksid. Äratus oli julm, kuid asi toimus. Natukese aja pärast hakkas õue tilkuma üksikuid uniseid porikärbse laadseid laagrilisi ja kui tilkumine oli lõppenud ning loomulik kadu oli kokku arvatud see algas. Tanel demonstreeris oma imelisi disko liigutusi ja laagrilised kordasid. Leiutati uus jooksu stiil: jookse nagu hullumeelne. See oli ülimalt kaasahaarav ja kogu seltskond tegi ühe hullumeelse tiiru. Ethel, koguni kaks. Võimeldi veel veidi ja siis lõpetati laste piinamine ning hommikune kohustuslik osa oli lõppenud.

ood jaanale

Teadaanne: Muutustest loomelaagri ööelus. korralvalve alal on sündinud uus särav staar. Jaana Niroda. Jaana, kes on üks laagri vanemaid püsikliente oli otsustanud võtta üle öövalve auväärse ameti. Tema taktikepi all suikus laager juba kella kolme-nelja ajal sügavasse unne ja seda ei varjutanud ühegi kisakõri lärm. Noore, kuid kindlakäelise juhina suutis ta tuua meie laagrisse korra ja distsipliini, sest lisaks kõigele muule hoidis ta ka korda päevasel ajal. Laagrilised marssisid sirgetes rivides. nuhelda said nii sõbrad kui ka vaenlased, nii asja eest kui ka asjata. Meie tubli Jaana. Keskpäev leidis Jaana voodist.

Öövalve

LÕPP HEA, KÕIK HEA, NÄEME
JÄRGMISES LAAGRIS! 😊